

Przyszły Świat

Odpoczynek niedzielny

W swoim liście, jeden z naszych słuchaczy pisze, że odpoczywa w niedzielę, w pierwszym dniu tygodnia, tak jak większość chrześcijan, jak również w dniu wyznaczonym i pobłogosławionym przez Wiecznego Boga, to znaczy w sobotę, w siódmym dniu tygodnia. Uważa on, że przestrzegając tych dwóch dni, pewnym jest, iż wypełnia wobec Boga to co do niego należy.

Czy argument ten zgodny jest z wolą bożą? Co o tym mówi Biblia? Kiedy lud izraelski wchodził do ziemi obiecanej, Bóg przemówił do niego za pośrednictwem Mojżesza. Zanim przeczytamy co Bóg powiedział swojemu ludowi, przypomnijmy sobie co Paweł napisał do Galacjan:

...A jeśli jesteście Chrystusowymi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy (Gal. 3:29).

Prawdziwi chrześcijanie są potomkami Abrahama. Jeśli nawet nie należą do jego potomków naturalnych, wszyscy ci którzy należą do Chrystusa, to znaczy jego prawdziwi uczniowie, ci którzy żyją według całości słowa wychodzącego z ust bożych, wszyscy ci należą automatycznie do jego potomków duchowych.

Zobaczmy zatem co Wieczny Bóg powiedział swojemu ludowi przed jego wejściem do ziemi obiecanej:

Ale jeżeli zapomnisz Pana, Boga twego, i pójdziesz za innymi bogami, będziesz im służył i oddawał im pokłon, to oświadczam wam, że niechybnie zginiecie (V Mojż. 8:19).

Później Bóg dorzuca:

Gdy Pan, Bóg twój, wytepi przed tobą narody, do których idziesz, aby nimi zawładnąć, i opanujesz je, i osiedlisz się w ich ziemi, to strzeż się, abyś nie wpadł w sidła za nimi po ich wytepieniu sprzed oblicza twego i abyś nie pytał o ich bogów, mówiąc: Podobnie jak te narody służyły swoim bogom, tak i ja uczynię. Nie uczynisz tak Panu, Bogu twemu, gdyż czyniły one dla swoich bogów to wszystko, co jest obrzydliwością dla Pana ...(V Mojż. 12:29-31).

Ale skąd się wziął odpoczynek niedzielny? Pod słowem *niedziela*, Wielka Encyklopedia Laroussa, wydanie z 1960 roku, w 10 tomach, wyjaśnia co następuje:

Niedziela zastąpiła dzień słońca w tygodniu planetarnym, który był w użyciu wśród pogan w tym samym czasie. Niedziela nazywana jest ciągle dniem

słońca w wielu krajach (Sunday, Sonntag, itd.)...Konstantyn Pierwszy zabronił, w 321 roku, wydawania wyroków prawnych i wszelkich zajęć manualnych w niedzielę, ale odpoczynek niedzielny przyjmował się dosyć *wolno*. Przepisy prawa krajów chrześcijańskich szły w tym samym kierunku.

Pod słowem *tydzień*, ta sama encyklopedia pisze również:

Rzymianie przyjęli powoli podział tygodnia, który, w czasach Augusta, wszedł całkowicie w zwyczaj. Nawet w wierzeniach popularnych, każdy z siedmiu dni był poświęcony konkretnemu bogu. W ten sposób pierwszy dzień był dniem Słońca, drugi dniem Księżyca, trzeci był poświęcony Marsowi, czwarty Merkuremu, piąty Jupiterowi, szósty Wenus, siódmy Saturnowi. Chrześcijanie zachowali tydzień będący w użyciu w Starym Testamencie; ale na pamiątkę zmartwychwstania Jezusa Chrystusa wybrali jako *Dzień Pański*, nie sabat, to znaczy siódmy dzień, lecz pierwszy...Włosi, Hiszpanie, Portugalczycy, Francusi nadali pierwszemu dniu jednoznaczną nazwę *Dnia Pańskiego* (dimanche, po francusku), ale w Niemczech i w Anglii, ciągle nazywa się go *Dniem Słońca*.

Proszę zwrócić uwagę, że poganie poświęcili każdy z siedmiu dni konkretnemu bogowi: niedziela, dzień Słońca; poniedziałek, dzień Księżyca; wtorek, dzień Marsa, itd.

Kim zatem był cesarz Konstantyn i dlaczego narzucił przestrzeganie dnia odpoczynku i to w niedzielę? Według legendy, przygotowywał się on do wydania rozstrzygającej bitwy w pobliżu Rzymu, przy moście Milwiusa, kiedy to zobaczył ognisty krzyż skierowany ku słońcu, z towarzyszącymi mu słowami: *Zwyciężysz poprzez ten znak*.

Ciągle według tej samej legendy, w czasie następnej nocy, ukazał mu się we śnie Chrystus i wyjaśnił mu znaczenie tej wizji: żołnierze jego powinni pójść do walki ze znakami Syna Bożego na tarczach. W noc poprzedzającą bitwę, Chrystus przekazał mu jeszcze raz te same słowa. Tak więc cała armia walczyła pod znakiem, który jak sądzili był znakiem Chrystusa i odnieśli zwycięstwo ("Les Grandes Invasions", Edition Time-Life, strona 28).

Zwycięstwo to miało miejsce 28 października roku 312, i według tradycji, w jego następstwie Konstantyn nawrócił się na chrześcijaństwo.

Czy wierzą Państwo, że Chrystus, który między innymi jest nazywany *Księciem Pokoju*, byłby zainteresowany na rzecz pogańskiego cesarza, żeby mógł on wojować pod Jego znakiem? Czy mogą Państwo w to uwierzyć? Jaki jest znak Chrystusa?

Biblia opisuje nam Chrystusa, w chwili jego powrotu, w następujących słowach:

A na szacie i na biodrze swym ma wypisane imię: Król królów i Pan panów (Obj. 19:16).

Jego znak niczym nie przypomina *krzyża skierowanego ku słońcu*.

Konstantyn przyjął najpierw kult słońca. Bazował on na bogu *słońce* i miał tendencje monoistyczne, co przyczyniło się u Konstantyna do pewnej sympatii w stosunku do chrześcijan. Dziewięć lat po swoim zwycięstwie przy moście Milwiusa, nie wahał się on

narzucić, pod groźbą poważnych represji, odpoczynek niedzielny, w pierwszym dniu tygodnia, w sprzeczności z czwartym przykazaniem.

Czy Konstantyn był człowiekiem nawróconym do Boga. Czy miał jakiegokolwiek upoważnienie do podejmowania dyspozycji sprzecznych z przykazaniami bożymi? Czyż Biblia nie mówi nam, że są one wieczne, ustanowione na zawsze (Ps. 119:151-152, 160)?

Czy myślał Państwo, że po wydarzeniu przy moście Milwiusa, nagle, nawrócił się on na chrześcijaństwo? Czy Konstantyn mógłby być uczniem Chrystusa i stać się następnie mordercą swojego teścia, Maximiena, swojego szwagra, Licinius, swojego pierworodnego syna, Crispusa, swojej żony, Faustyny, i później, w roku 336, syna Licinius?

Jeśli Konstantyn był chrześcijaninem, dlaczego został ochrzczony dopiero na łożu śmierci, w roku 337, 25 lat po wizji *krzyża skierowanego ku słońcu*, swojemu bogu? To nie we wierze chrześcijańskiej został on ochrzczony, ale w wierze arianistycznej.

Wyjaśniliśmy i udowodniliśmy już poprzez Biblię, że Pan nasz nie zmartwychwstał w niedzielę. Studium to zatytułowane jest *Czy Chrystus zmartwychwstał w niedzielę?*

Jeśli Chrystus nie jest "Panem", którego zmartwychwstanie upamiętnione jest poprzez niedzielę, kim zatem jest ten Pan, którego większość kościołów czci przestrzeganiem odpoczynku niedzielnego, w pierwszym dniu tygodnia?

Nie traćmy z oczu, że większość doktryn i praktyk religijnych ma oddźwięk chrześcijański. Noszą one etykietkę chrześcijańską, ale w rzeczywistości są jedynie praktykami pochodzenia babilońskiego.

Zobaczmy co o tym pisze Paweł:

Bo chociaż nawet są tak zwani bogowie, czy to na niebie, czy na ziemi, i dlatego jest wielu bogów i wielu panów, (w znaczeniu: w oczach pogan, którzy wierzą w boga Słońce, i w tych wszystkich, którym poświęcono dni tygodnia) wszakże dla nas istnieje tylko jeden Bóg Ojciec, z którego pochodzi wszystko i dla którego istniejemy, i jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje i przez którego my także istniejemy. (I Kor. 8:5-6)

Świat pogański, w którym kościół Nowego Testamentu zaczął się rozwijać, miał swój kalendarz świąt poświęconych wielu bogom i panom.

Około 150 lat po śmierci Chrystusa, Justin Martyr przyznaje, że chrześcijaństwo spoczywa na filozofii i teologii pogańskiej. W swojej pierwszej "Apologii" zaadresowanej do cesarza Antoniusza Świętego, wyjaśnia on praktyki swoich czasów, oparte na obrządkach Mitracyjnych, skierowanych do boga Mitry, bóstwa perskiego, które przekształciło się w boga słońca Shamash (Gn. 3/61).

Rzymianie, którzy poznali jego kult ...zobaczyli w Mitrze symbolu słońca ...wszystkie cechy mu przypisywane i odpowiadające naszej gwieździe. Większość religii zachowało po parę śladów antycznego kultu słońca albo ognia; przetrwały do naszych dni, w formie obrządków u ludów wschodu, a

nawet w popularnych świętach chrześcijańskich. (Wielki Słownik Powszechny XIX wieku, Pierre Larousse)

Studiując historię religii, stwierdziliby Państwo, że kult Baala istniał już w Mezopotamii. Często był on przedstawiany z promieniami słonecznymi z tyłu głowy. Odnajdujemy go następnie po trosze wszędzie, i nawet w naszych czasach, gdyż wiele figur Chrystusa, przedstawia go z promieniami słońca z tyłu głowy.

Szatan jest bogiem tego świata. Nie zaprzestał on rozprzestrzeniania swoich własnych religii, aby ludzie mogli go czcić, nie zdając sobie nawet z tego sprawy. Biblia mówi nam, że ma on swoich apostołów i duchownych, ma on zatem również swoje kościoły, w których naucza się zatrutych prawd, odwodzących ludzi od drogi bożej.

Biblia mówi nam również, że Szatan zwiódł całą ziemię (Obj. 12:9). Co też robi on od stworzenia Adama i Ewy. Gdyby nie te wszystkie doktryny, różniące się jedna od drugiej, nie byłoby tyluż religii ``chrześcijańskich'', odwodzących ludzi od prostej prawdy uczonej przez Chrystusa i apostołów.

Czwarte przykazanie mówi:

Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić. Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką swoją pracę (II Mojż. 20:8-9).

Wieczny Bóg daje nam wyraźnie do zrozumienia, że nie ma mowy o *święceniu* dwóch dni odpoczynku dlatego, że on sam poświęcił tylko jeden. Dlatego dorzuca Bóg:

Ale siódmego dnia jest sabat Pana, Boga twego: Nie będziesz wykonywał żadnej pracy ...(II Mojż. 20:10).

Dniem odpoczynku danym człowiekowi jest sobota. Jest to dzień, który powinniśmy odseparować, który powinniśmy poświęcić aby zbliżyć się do naszego Stwórcy i złożyć mu hołd. Inne dni, od niedzieli do piątku, są naszymi dniami, Bóg dał je nam abyśmy mogli wykonać całą naszą pracę.

Nigdzie w Piśmie Świętym nie znajdują Państwo chociażby jednego wersetu, jednej linii mówiącej, że od zmartwychwstania Chrystusa, dokonana ma być przemiana soboty na niedzielę

✉ **Le Siècle à Venir asbl**
Allée du Grand Chénîât, 30
B6280 – Loverval
Belgium

☎ (32) 071-221.308
📠 (32) 071-221.389

💻 le.siecle.a.venir@brutele.be